

La pagesia agroecològica

ÀLEX HERVÁS ALVAREZ. CA L'ELIES

Tinc 33 anys i des d'en fa 6 que faig agricultura ecològica. Sóc agricultor per decisió, per filosofia i per militància.

D'una banda m'han motivat a fer de pagès les circumstàncies personals, ja que he viscut quasi tota la meua vida a pagès i aquesta forma de vida ha passat a formar part de la meua estructura personal.

Se sol dir que la feina de pagès és una feina dura, i és veritat: tre-

pensats. A vegades el clima o altres circumstàncies naturals no havien acompanyat la feina ni la collita, i les passàvem magres; d'altres, massa sovint, malgrat que el clima i les circumstàncies naturals foren favorables i la bona feina aconseguís bones collites, després aquestes no eren ben pagades, deixant la família en una situació vulnerable i precària respecte la resta de la societat... Aquesta situació, any rere any, és una cosa molt dura i difícil de suportar a tots els nivells; econòmicament va minant i fent invivable l'activitat de petita pagesia i, moralment, et va dinamitant!

Per això els meus pares, malgrat estimar-se la terra, mai no m'han animat a seguir amb la feina de pagès! Els entenc perfectament. El que ells han patit no volen que ho pateixin els seus fills! Tot i així, tinc tant a agrair al camp i a la vida a pagès! Als meus pares, els agraeixo que m'hagin dut tants cops amb ells a donar-los-hi un cop de mà en la feina i ha estat així com he après a fer de pagès! I malgrat les dureses físiques de la vida de pagès he après a estimar la terra i aquesta feina.

Per una altra banda també m'han motivat a voler fer de pagès i a practicar l'agricultura ecològica una sèrie de conviccions filosòfiques personals. Considero que, com a espècie, la humanitat forma part de la natura, som Natura! Crec que la humanitat té un rol molt important com a part de la Natura: el de "vetlladors de l'equilibri". Val a dir que no ho

estem fent gens bé!, ja que globalment, en lloc d'equilibri, hem produït greus desequilibris ambientals que afecten negativament els sistemes naturals i, és clar, a nosaltres...

Cal que reconeguem que som Natura, i cal que deixem d'anar en contra de la Natura per aprendre a col·laborar-hi. Cal que ens reconeguem, que deixem d'anar en contra de nosaltres mateixos i que aprenguem a col·laborar entre nosaltres, també. Cal que agafem aquest rol de "vetlladors de l'equilibri" i, per començar, cal que ens deixem d'excuses i que comencem a practicar-lo a nivell personal, individual, cadascú en les nostres parcel·les personals de vida quotidiana. Tothom pot fer o deixar de fer coses que generin equilibri, benestar, salut, harmonia... en el nostre entorn més immediat. Tenim la possibilitat i les capacitats de contribuir juntament amb la natura a la seva/ nostra regeneració. Només cal que ens decidim a voler fer-ho!

La unió fa la força, individualment potser no podem abraçar grans reptes, però individualment sí que podem assolir petits reptes, i a més unint forces i intencions sí que podem arribar molt lluny!

Com a agricultor, considero que la meua feina és la de produir de forma equilibrada aliments equilibrats per intentar generar equilibri al meu entorn..., valgui la redundància! M'he encaparrat a fer-me un lloc com a pagès en aquesta societat!, i a més vull ésser valorat dignament! No estic

Com a agricultor, considero que la meua feina

és la de produir de forma equilibrada

aliments equilibrats per intentar generar

equilibri al meu entorn...,

valgui la redundància!

ballar a l'aire lliure exposat a la calor, al fred, a la pluja, ajupir el llom... tot això és molt dur!, però el més dur de tot és que després de tots aquests esforços el pagès vegi que la seva feina i la seva presència ja no té valor per a la societat. Fet que se li fa entendre, de formes sagnants, com per exemple a l'hora de vendre els seus productes a un intermediari que no li paga ni per cobrir els costos que ha tingut en produir un cultiu....

Els meus pares sempre han treballat molt!, però no sempre han estat degudament recom-

sol en aquesta aventura, la meua parella, la Montse i jo, amb els nostres dos fills, de 4 i 2 anys, compartim projectes i anhels, a més formem part del col·lectiu “Xarxa de pagesos Agroecològics de Catalunya”, en el qual treballam per al desenvolupament d’un model rural basat en la solidaritat, la cooperació i la justícia social.

A Ca l’Elies practiquem l’Agroecologia, apliquem princi-

pis de l’agricultura Biodinàmica i de la Permacultura, i busquem produir aliments sans i agradables per als consumidors; cultivem tot tipus de verdures i hortalisses i apostem per la recuperació i manteniment de cultiu de varietats pures i tradicionals. Basem la nostra comercialització en la venda de proximitat al consumidor final, venem directament a la finca de Ca l’Elies, i repartim cistelles a grups i cooperatives de

consum de l’àrea metropolitana de Barcelona.

Ens sentim contents i acompanyats, perquè hem trobat “ressonància” i “conjunció” amb altres pagesos, i amb consumidors conscients i responsables i, fins i tot, la meua mare i el meu pare (descansi en pau) se senten satisfets que faci de pagès!

Esperem que el futur segueixi “ressonant” i “conjugant”....

Salut, Alegria i Agroecologia!

Ca l’Elies, al veïnat del Cros. Foto: Enric Subià